

Avizul Comitetului Economic și Social European privind Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (reformare)

[COM(2016) 270 final – 2016/0133(COD)];

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind Agenția pentru Azil a Uniunii Europene și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010

[COM(2016) 271 final – 2016/0131(COD)];

și Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a [Regulamentului (UE) nr. 604/2013] de stabilire a criteriilor și a mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid, al identificării unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în situație neregulamentară și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol în scopul asigurării respectării aplicării legii (reformare)

[COM(2016) 272 final – 2016/0132(COD)]

(2017/C 034/24)

Raportor: **domnul José Antonio MORENO DÍAZ**

Sesizare	Consiliul Uniunii Europene, 15.6.2016.
Temei juridic	Articolul 304 din TFUE [COM(2016) 270 final – 2016/0133(COD)]; [COM(2016) 271 final – 2016/0131(COD)]; [COM(2016) 272 final – 2016/0132(COD)]
Secțiunea competentă:	Secțiunea pentru ocuparea forței de muncă, afaceri sociale și cetățenie
Data adoptării în secțiune	27.9.2016
Data adoptării în sesiunea plenară	19.10.2016
Sesiunea plenară nr.	520
Rezultatul votului (voturi pentru/voturi împotrivă/ abțineri)	215/1/4

1. Concluzii

1.1. CESE consideră că sunt absolut necesare reformarea eficientă și efectivă a sistemului european comun de azil (SECA) și îmbunătățirea căilor legale de intrare în Uniunea Europeană, în vederea respectării drepturilor persoanelor persecutate.

1.2. În acest sens, ar trebui să se propună un autentic sistem comun și obligatoriu pentru toate statele membre, care să armonizeze toate legislațiile naționale sau – în caz contrar – să introducă cel puțin un sistem comun de recunoaștere reciprocă a deciziilor în materie de azil între toate țările membre ale UE, ceea ce ar face posibil un veritabil sistem european comun de azil (SECA).

1.3. În orice caz, CESE salută obiectivul propus de a îmbunătăți și accelera procedurile de determinare a statului membru responsabil, pentru o mai mare eficiență, dar consideră că ar trebui clarificate și incluse prevederi de garanție referitoare la aspecte procedurale, precum tratarea individualizată a cererilor, menținerea clauzelor discreționare, menținerea termenului limită de încetare a obligației de asumare a responsabilității de către un stat membru, drepturile solicitanților și limitarea la mecanismul de repartizare corectiv.

1.4. Este necesar să se asigure coerența dispozițiilor propuse în regulament cu previziunile existente în acest domeniu și cu măsurile conexe pe care Comisia intenționează să le dezvolte ca parte a modificării fundamentale a SECA și coerența cu alte politici ale Uniunii.

1.5. Toate statele membre ar trebui să fie răspunzătoare de informarea solicitantului, în mod detaliat și actualizat, cu privire la procedurile din cadrul sistemului Dublin, în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 4.

1.6. Aplicarea principiului proporționalității trebuie garantată, de asemenea, pentru a sprijini sustenabilitatea efectivă a sistemului, în ceea ce privește accesul rapid al solicitanților la procedura de azil și capacitatea administrațiilor statelor membre de a pune în aplicare sistemul.

2. Context

2.1. La 6 aprilie 2016, Comisia a publicat o comunicare în care constata deficiențe în conceperea și punerea în aplicare a sistemului european comun de azil, în special cu privire la „normele Dublin”, și identifica cinci domenii prioritare, în vederea remedierii acestei situații.

2.2. Comisia propune reformarea sistemului european comun de azil pentru a crea un sistem mai echitabil, mai eficient și mai sustenabil, prin modificarea actualului Regulament nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională.

2.3. Comisia ia act de faptul că sistemul Dublin nu a fost conceput pentru a asigura o partajare sustenabilă, echitabilă și eficientă a responsabilității în ceea ce privește solicitanții de protecție internațională pe întreg teritoriul UE. Așa-numitul „sistem Dublin” nu a funcționat corect și nici în mod omogen: experiența din ultimii ani a indicat că, în cazul fluxurilor masive de migranți, un număr restrâns de state membre trebuie să examineze majoritatea cererilor de protecție internațională, ceea ce conduce uneori la încălcarea tot mai mare a normelor referitoare la azil ale Uniunii Europene.

2.4. Pentru a remedia aceste neajunsuri, Comisia propune modificarea regulamentului cu următoarele obiective:

- sporirea eficienței sistemului, prin stabilirea unui singur stat membru responsabil de examinarea cererilor de protecție internațională;
- descurajarea utilizării abuzive a sistemului de azil și prevenirea deplasărilor secundare ale solicitanților în cadrul UE;
- instituirea unui sistem mai echitabil de repartizare printr-un mecanism corectiv care va detecta automat dacă un stat membru se confruntă cu un număr disproporționat de cereri de azil;
- o clarificare a obligațiilor solicitanților de azil în Uniunea Europeană și a consecințelor nerespectării acestor obligații;
- modificarea Regulamentului Eurodac, pentru a-l adapta în funcție de modificările aduse sistemului Dublin și a asigura o punere în aplicare corectă a acestuia;
- consolidarea mandatului Biroului European de Sprijin pentru Azil (EASO), prin înființarea Agenției pentru azil a Uniunii Europene.

3. Analiză

3.1. Criteriile de la Dublin propuse pentru a determina răspunderea statului membru

În actualul Regulament nr. 604/2013, criteriul general cel mai răspândit pentru determinarea transferului este legat de documente și de locul de intrare, ceea ce duce la o importanță asumare a responsabilității de către statele membre aflate la frontierele externe. Datele din Eurodac și din Sistemul de Informații privind Vizele (VIS) sunt acceptate ca probe de către majoritatea statelor membre, deși, uneori, ele nu sunt considerate dovezi suficiente.

În propunere, criteriul de determinare a statului membru va fi aplicat o singură dată, iar articolul 9 prevede că solicitantul trebuie să prezinte cererea în primul stat membru de intrare, indiferent dacă intrarea a fost ilegală sau dacă șederea a fost legală. Criteriile de ierarhizare enumerate la articolele 10-17 păstrează dispoziții similare:

3.1.1. **Minorii:** propunerea de reformă păstrează considerațiile prevăzute, dar numai cu privire la minorii neînsoțiți care solicită protecție internațională.

3.1.2. **Membrii de familie:** propunerea extinde definiția acestora în două direcții: se extinde la frați și se iau în considerare familiile formate înainte de sosirea în statul membru, nu neapărat în țara de origine, așa cum prevedea Regulamentul de la Dublin III. Ambele aspecte sunt de o importanță vitală și trebuie subliniată îndeosebi cazurile de lipsă de protecție care, *de facto*, apar din cauza neconsiderării fraților ca membri de familie și care îi afectează adesea pe minorii neînsoțiți a căror singură familie într-un stat membru sunt frații.

3.1.3. **Permis de ședere sau viză:** propunerea menține responsabilitatea statului membru de a examina cererea de protecție internațională în cazul emiterii unor astfel de documente, dar introduce considerente pentru a clarifica criteriile de responsabilitate.

3.1.4. **Intrarea ilegală într-un stat membru:** propunerea elimină dispozițiile privitoare la încetarea responsabilității la douăsprezece luni de la data la care a avut loc trecerea ilegală a frontierei.

3.1.5. **Clauze discreționare:** propunerea limitează capacitatea statelor membre și prevede doar posibilitatea de a asuma responsabilitatea pentru o cerere de protecție internațională pentru care nu este responsabil pe baza relațiilor de familie care nu se încadrează în definiția membrilor unității familiale.

3.1.6. În ceea ce privește persoanele aflate în îngrijire, propunerea nu aduce nicio modificare; astfel, în cazul în care un solicitant se află în îngrijirea copilului, fratelui, surorii sau a părintelui său cu reședința legală pe teritoriul unui stat membru, pe motive de graviditate, nou-născut, boală gravă, handicap sever sau vârstă înaintată, sau atunci când copilul, sora, fratele sau părintele solicitantului se află în îngrijirea solicitantului, statele membre îi mențin împreună sau îl reunesc pe solicitantul cu copilul, fratele, sora sau părintele în cauză, cu condiția ca în țara de origine să fi existat legături de familie, ca aceștia să fie capabili să asigure asistență persoanei aflate în îngrijire și ca persoanele în cauză să își fi exprimat dorința în scris.

3.2. Procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională

3.2.1. Propunerea de revizuire a Regulamentului Dublin vizează să stabilească un sistem mai echitabil și mai sustenabil, simplificând procedura și sporind eficiența, dar modificările respective nu sunt întotdeauna concepute pentru a răspunde acestor obiective.

Articolul 3 din propunerea de reformă introduce examinarea criteriilor privind admisibilitatea unei cereri de protecție internațională înaintea determinării statului membru responsabil, fără a lua în considerare existența unor membri de familie într-un alt stat membru sau nevoile minorilor.

Criteriile de admisibilitate care pot fi evaluate în prealabil sunt conceptele de țară terță sigură, primă țară de azil, țară de origine sigură și noțiunea juridică nedefinită de *pericol pentru securitate*.

Propunerea introduce modificări care privesc termenele, reducându-le în mod semnificativ, și accelerează procedurile de readmisie.

3.2.2. Reforma prevede eliminarea obligației de încetare a responsabilității, prevăzută în prezent la articolul 19 (atunci când solicitantul a părăsit teritoriul UE în mod voluntar pe o perioadă de peste trei luni sau a fost expulzat). Aceasta presupune că același stat membru va fi răspunzător pentru orice cerere prezentată de o persoană în orice moment, indiferent dacă aceasta s-a întors în țara sa de origine pe perioade lungi de timp, situația sa personală și familială a evoluat între timp sau condițiile din statul membru respectiv s-au modificat în mod substanțial.

3.3. **Garanțiile procedurale și respectarea drepturilor fundamentale în procedura de determinare a statului membru responsabil**

3.3.1. **Dreptul la informare:** articolul 6 alineatul (1) consolidează dreptul la informare al solicitanților de protecție internațională care fac obiectul procedurilor de determinare a statului membru responsabil și precizează în detaliu informațiile care trebuie furnizate.

3.3.2. **Dreptul la o cale de atac eficientă:** articolul 27 din reformă impune ca notificarea deciziei de transfer către statul membru responsabil să se facă în scris solicitantului fără întârziere, informându-l pe acesta cu privire la posibilitatea de a contesta hotărârea, iar articolul 28 garantează efectul suspensiv al căilor de atac împotriva deciziilor de transfer al solicitanților de protecție internațională, stabilind termene, deși prea scurte (doar șapte zile pentru introducerea acțiunii), pentru această procedură de reexaminare.

3.3.3. **Dreptul la libertatea de mișcare și detenția solicitanților care fac obiectul unor proceduri de determinare a statului responsabil:** articolul 29 din propunere reduce la jumătate termenele procedurilor atunci când solicitantul se află în detenție. De asemenea, reduce de la șase la patru săptămâni timpul pentru efectuarea transferului sau, în caz contrar, pentru încetarea detenției.

3.4. **Obligații și sancțiuni**

3.4.1. Propunerea introduce în mod explicit obligațiile solicitanților de protecție internațională, și anume:

- să depună cererea de protecție internațională în statul membru al primei intrări ilegale sau în țara în care dispune de un permis de ședere legal;
- să prezinte toate informațiile și toate elementele de probă cât mai curând posibil și cel mai târziu în cursul interviului de determinare a statului membru responsabil și să coopereze cu autoritățile din statul membru însărcinat cu determinarea statului membru responsabil;
- să fie prezenți și să rămână la dispoziția autorităților din statul membru care procedează la determinarea statului membru responsabil;
- să respecte decizia de transfer către statul membru responsabil.

3.4.2. În caz de nerespectare, articolul 5 stabilește consecințe procedurale și de primire disproporționate, care sunt în contradicție cu actualele norme din directivele în vigoare referitoare la procedură (Directiva 2013/32) și la primire (Directiva 2013/33), precum și cu Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene:

- atunci când cererea nu este depusă în statul membru în care dispune de un permis de ședere sau în statul membru în care a intrat ilegal, cererea va fi examinată prin procedura accelerată, în conformitate cu articolul 31 alineatul (8) din Directiva 2013/32/UE. Cu toate acestea, articolul în cauză nu prevede un astfel de caz, ceea ce duce la o creștere a numărului cazurilor de aplicare a unei proceduri care, în practică, implică o reducere a termenelor pentru examinarea pe fond a cererii, reducerea garanțiilor și dificultăți mai mari în ce privește identificarea profilurilor vulnerabile, din cauza termenelor atât de scurte. Acest lucru este deosebit de relevant, dată fiind obligația prevăzută la articolul 24 alineatul (3) din Directiva 2013/32/UE de a nu aplica proceduri accelerate în cazul solicitanților deosebit de vulnerabili;
- se vor lua în considerație numai informațiile și documentele furnizate până la momentul interviului pentru determinarea statului responsabil. Cu toate acestea, probarea legăturilor de rudenie în multe cazuri necesită dovezi ale filiației, care pot lua timp;
- excluderea condițiilor de primire prevăzute la articolele 14-19 din Directiva 2013/33/UE în orice alt stat membru: printre condițiile de primire care ar fi excluse se numără școlarizarea minorilor (articolul 14 din Directiva 2013/33), încalcându-se clar dreptul la educație al minorilor (articolele 14 și 24 din Carta Drepturilor Fundamentale), îngrijirile de sănătate altele decât urgențele (articolul 19 din Directiva 2013/33) sau un nivel de trai care garantează subzistența și protecția sănătății fizice și mintale a solicitanților (articolul 17 din Directiva 2013/33);

- se elimină posibilitatea unei căi de atac împotriva respingerii unei cereri de protecție internațională solicitanților care au fost refuzați și transferați în alt stat membru [articolul 20 alineatul (5) din propunere]. Această dispoziție poate încălca prevederile articolului 46 din Directiva 2013/32 și ale articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale.

3.5. *Mecanismul de repartizare corectiv*

Se introduce un mecanism corectiv pentru eventualele dezechilibre în ce privește numărul de cereri care revin fiecărui stat membru, pe baza criteriilor de mai sus. Pentru a stabili acest lucru, se calculează, în funcție de PIB și de populație, o valoare de referință a numărului de cereri și de persoane relocate pe care îl poate prelua fiecare stat membru. În cazul în care se depășește această cifră cu 150 %, se declanșează automat mecanismul corectiv și se efectuează relocarea solicitanților de protecție internațională din statul membru respectiv (beneficiar) în alte state membre (de repartizare) care se confruntă cu o sarcină mai redusă.

3.6. *Consolidarea sistemului EURODAC*

Propunerea Comisiei vizează adaptarea sistemului Eurodac și are ca obiectiv îmbunătățirea sistemului instituit în 2000 pentru organizarea și utilizarea unei baze de date europene în care se înregistrează amprente digitale ale solicitanților de protecție internațională și ale mai multor categorii de migranți în situație neregulamentară. Scopul acestui sistem este de a facilita aplicarea Regulamentului de la Dublin, permițând să se determine ce stat membru a fost primul punct de intrare în UE a unui solicitant de protecție internațională. Se prevede posibilitatea de extindere a domeniului de aplicare al acțiunilor și de includere și arhivare a datelor resortisanților din țări terțe care nu sunt solicitanți de protecție internațională și își au reședința în mod ilegal în UE.

3.7. *Un nou mandat pentru Agenția UE pentru azil*

Comisia propune să se modifice mandatul Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO), pentru a facilita funcționarea sistemului european comun de azil și a Regulamentului Dublin.

Comisia are în vedere transformarea Biroului European de Sprijin pentru Azil prin extinderea mandatului său, pentru a extinde sarcinile acestuia și pentru a asigura o punere în aplicare efectivă a sistemului european comun de azil.

4. *Recomandări specifice*

4.1. *Minorii neînsoțiți*

Dispozițiile sunt contrare *interesului superior al copilului*, având în vedere numeroasele cazuri de minori neînsoțiți care, din diverse cauze, nu au acces la procedura de protecție internațională și nici nu asigură o evaluare a nevoilor lor individuale.

4.2. *Intrarea ilegală într-un stat membru*

Eliminarea încetării responsabilității la douăsprezece luni de la data trecerii neautorizate a frontierei pare a contrazice unul dintre obiectivele prioritare ale reformei, și anume acela de a asigura o partajare sustenabilă a responsabilităților și un sistem mai echitabil. Eliminarea încetării nu garantează această echitate pentru statele membre care au frontiere externe.

4.3. *Clauze discreționare*

4.3.1. CESE nu este de acord cu restrângerea clauzei doar la cazuri de legături de rudenie altele decât cele din definiția membrilor de familie, dat fiind că este esențial să se țină seama de problemele care pot apărea într-un stat membru, nu numai cantitative – legate de numărul solicitanților de protecție internațională –, ci și calitative, care afectează unele aspecte legate de aplicarea efectivă a Directivei 2013/32/UE privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale în ceea ce privește accesul la procedura de azil al persoanelor care solicită protecție internațională, informații și consiliere, garanții procedurale și proceduri speciale pentru persoanele defavorizate. De asemenea, Directiva 2013/33/UE reformată privind standardele pentru primire conține norme comune pentru a se asigura solicitanților de protecție internațională condiții de viață comparabile în toate statele membre și respectarea deplină a drepturilor lor fundamentale.

4.3.2. Pot exista situații în care un stat membru nu este în măsură să garanteze respectarea dispozițiilor cuprinse în aceste directive, motiv pentru care este necesar să se mențină formularea din Regulamentul de la Dublin III în ceea ce privește decizia unui stat membru de a examina o cerere de protecție internațională care îi este prezentată, chiar dacă această examinare nu este responsabilitatea sa.

4.3.3. De asemenea, trebuie să se țină seama de faptul că mulți solicitanți de protecție internațională se confruntă cu boli grave și/sau cu handicap sever și nu au rude în niciun stat membru: cu toate acestea, din cauza unor circumstanțe speciale, nu pot – din motive medicale – să fie transferați în statul membru responsabil, ceea ce duce la o relație de dependență față de statul membru în care a formulat cererea de protecție internațională. Este necesar să se includă aceste cazuri în noua propunere de formulare a clauzelor discreționare.

4.3.4. Este esențială menținerea asumării responsabilității din motive umanitare sau culturale, pentru a garanta asistență solicitanților de protecție internațională aflați în situații de vulnerabilitate deosebită, în conformitate cu dispozițiile Directivei 2013/32/UE, precum și tratamentul diferențiat în vederea evaluării circumstanțele lor specifice.

4.4. Procedura de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională

4.4.1. Atunci când evaluarea admisibilității fără a verifica în prealabil existența unor membri de familie în alt stat membru sau nevoile minorilor duce la respingerea unei cereri de protecție internațională, ea poate intra în conflict cu dreptul la respectarea vieții de familie, astfel cum este recunoscut la articolul 7 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 8 din Convenția europeană a drepturilor omului.

4.4.2. Aplicarea în mod automat a conceptelor de țară terță sigură, de primă țară de azil, de țară de origine sigură și a noțiunii juridice de pericol pentru securitate poate duce la situații de discriminare în funcție de naționalitate sau de rutele utilizate pentru fugă. În plus, în cazul țării de origine sigură și al riscului de securitate, articolul 3 alineatul (3) prevede aplicarea procedurii accelerate. Această procedură accelerată nu poate însă în nici un caz să aducă atingere garanțiilor procedurale din cauza termenelor scurte. Această procedură nu poate nici să conducă la o evaluare neindividualizată a cererilor de protecție internațională, acest lucru fiind interzis de articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2013/32.

4.4.3. Articolul 33 din propunere nu introduce nicio îmbunătățire în ce privește transmiterea între statele membre a informațiilor referitoare la cazurile vulnerabile, afecțiunile și alte aspecte specifice solicitanților care urmează să fie transferați, cu toate că este unul dintre cele mai importante puncte slabe identificate în aplicarea practică a sistemului Dublin.

4.4.4. Dispozițiile cu privire la încetarea responsabilității în cazul în care solicitantul părăsește de bună voie UE pe o perioadă de peste trei luni sau a fost expulzat pot conduce la situații în care nu se ține seama de legăturile de familie constituite în țara de origine după o primă cerere de protecție internațională în UE sau la neîndeplinirea, la momentul celei de a doua cereri, a condițiilor de primire și de procedură în statul membru responsabil, condiții pe care le îndeplinea la momentul primei cereri.

4.5. Garanții procedurale

4.5.1. În ceea ce privește dreptul la informare, dispozițiile privind transmiterea de informații, prin intermediul difuzării unei broșuri informative nu țin seama de faptul că, în majoritatea statelor membre, aceasta conține numai informații generale, într-un limbaj foarte puțin sau deloc inteligibil pentru solicitanți. Aceste informații trebuie furnizate întotdeauna în cadrul interviului.

4.5.2. În ce privește dreptul la o cale de atac eficientă, Comitetul consideră că acțiunea respectivă nu ar trebui să se limiteze doar la cele trei cauze avute în vedere, dat fiind că s-ar limita accesul la garanțiile procedurale:

- risc de tratament inuman sau degradant în statul membru responsabil, din cauza deficiențelor sistemului de azil;
- decizii de transfer bazate pe criteriul privind minorii (articolul 10), pe criteriul familiei (articolele 11, 12 și 13) și pe criteriul persoanelor aflate în îngrijire (articolul 18);
- decizii de asumare a responsabilității pentru examinare (nu pentru transfer), în cazul în care nu au fost aplicate criteriile de familie.

4.5.3. În ce privește dreptul la liberă circulație și posibilitatea detenției solicitanților care fac obiectul procedurilor de determinare a statului membru responsabil, limitarea duratei detenției (două săptămâni) nu introduce nimic nou pentru a clarifica în ce cazuri excepționale trebuie luată decizia de efectuare a detenției. Având în vedere diferențele între practicile utilizate de la un stat membru la altul, observate chiar de Comisie, este recomandabil să se stabilească criterii clare și precise pentru caracterul excepțional al detenției și evaluarea necesității și proporționalității măsurii.

4.6. *Mecanismul de repartizare corectiv*

4.6.1. Utilizarea unui prag atât de ridicat, 150 % din capacitatea statului membru în cauză, ar putea afecta condițiile de primire și procedurale cu care se confruntă solicitanții de protecție internațională care se află deja în acel stat până la atingerea pragului. Dacă s-a stabilit o capacitate de primire conform criteriilor, pare logic să se activeze acest mecanism la depășirea capacităților și nu să se aștepte până se ajunge la 150 %. De asemenea, pentru ca acest mecanism să devină eficient, repartizarea ar trebui să li se aplice tuturor celor eligibili pentru depunerea cererii de azil, indiferent de țara de origine.

4.6.2. Acest mecanism se aplică înaintea determinării statului membru responsabil, care este efectuată ulterior de statul membru în care au fost transferați solicitanții. Acest lucru implică faptul că, după ce a fost transferat din statul membru beneficiar în statul membru de transfer, solicitantul de protecție internațională poate fi transferat din nou, într-un al treilea stat membru, unde se află familia sa, ceea ce duce la o lipsă de eficacitate a sistemului și la o întârziere și mai mare în ceea ce privește accesul la procedura de stabilire a statutului de protecție internațională.

4.6.3. În plus, întrucât este automat, nu se ține seama de situația specifică a solicitanților de protecție internațională, nici de nevoile speciale, cum ar fi situațiile de vulnerabilitate, cazuri în care, poate, nu se recomandă transferul către statul membru de repartizare.

4.6.4. Mecanismul corectiv nu îi are în vedere pe solicitanții de protecție internațională care au ajuns înainte de intrarea în vigoare a acestei reforme și sunt excluși de la repartizare solicitanții refuzați înainte de aplicarea criteriilor de determinare a statului membru responsabil, potrivit articolului 3, precum și solicitanții sosiți în statul membru înainte de a se atinge pragul de 150 % din capacitate. Toate acestea pot denatura obiectivul final al acestui mecanism și pot avea un efect foarte limitat asupra repartizării responsabilității pentru examinarea cererilor și primirea.

4.6.5. Posibilitatea ca statele membre să iasă din acest mecanism corectiv plătind o sumă pentru fiecare solicitant de protecție internațională care nu este repartizat pe teritoriul său poate duce la situații de discriminare, permițând statelor membre să aleagă pe motive de religie, etnie sau naționalitate ce solicitanți de protecție internațională acceptă pe teritoriul său.

4.7. *Sistemul Eurodac*

Orice considerație privind adaptarea regulamentului trebuie să justifice necesitatea și proporționalitatea măsurilor adoptate, ținând seama de caracterul sensibil al datelor, în special în ceea ce privește solicitanții de protecție internațională și confidențialitatea procedurilor.

4.8. *Mandatul Agenției UE pentru azil*

CESE împărtășește propunerile expuse, dat fiind că, de la lansarea EASO, aceasta nu a fost la înălțimea așteptărilor. Comitetul consideră că este necesar să se consolideze și să se dezvolte în noua propunere rolul forumului în consultarea organizațiilor care există în prezent și a căror funcții, în practică, sunt foarte restrânse. Viitoarea agenție trebuie să dispună de informații de la organizațiile menționate despre activitățile pe care le desfășoară în fiecare stat membru, în vederea monitorizării implementării corecte a sistemului european comun de azil și a punerii sale în aplicare.

Bruxelles, 19 octombrie 2016.

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Georges DASSIS